

РЕШЕНИЕ

№ 36936

гр. София, 10.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 15.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6125** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 10а, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).
Образувано е по жалба на Х. Е. Д., [дата на раждане] в И., Република Турция, чрез адв. Д. Б. С., АК – П., със съдебен адрес [населено място], ул. „4 – ти януари“ № 34, ет. 2, офис 6 срещу Отказ за издаване на виза „С“ по заявление № IST 25012798V.

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен поради съществени нарушения на административно –производствените правила, на материалния закон и на целта на закона. Правят се възражения, че липсват фактически и правни основания, на база на които отказът е постановен. Не е извършен анализ на представените доказателства и писмени документи, нито обсъждане на събраните данни след проведена проверка, в случай, че такава е извършена и тяхната достоверност. Липсата на конкретно посочени факти и/или информация, с които да е мотивирано изявлението на органа за отказ за предоставяне на виза представлява нарушение на изискванията на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК и е основание за отмяна на оспорения административен акт, съгласно чл.146, т. 3 от АПК, в какъвто смисъл е и трайната съдебна практика. Искане за връщане на административната преписка за ново произнасяне след отмяната на отказа, със задължителни указания и срок за произнасяне по заявлението. Претендира разноски.

Ответникът, редовно призован, не се явява, не се представлява, не представя становище по жалбата.

От фактическа страна се установява следното:

На 07.05.2025г. Х. Е. Д., роден на 21. 10. 1985 г. в И., Република Турция, гражданин на Република Турция е подал в Генералното консулство на Република България в И., Република Турция,

заявление № IST 25012798V за издаване на виза тип „С“. В заявлението е вписано, че настаняването и средствата за издръжка се осигуряват от „Луксъри Ливинг“ ЕООД [населено място], с адрес [населено място], район Централен, [улица].

Към заявлението са приложени валиден документ за пътуване, справка, че апликантът не е осъждан, издадена от Главна идрекция „Съдимост и статистика“ на Министерство на правосъдието, Република Турция, здравна застраховка за пътуване.

Приложен е договор за строителство и монтаж, сключен между „Луксъри Ливинг“ ЕООД [населено място] и „К. Я. И. С. Ве Тиджарет Л. Ш.“ за СМР на обект на „Луксъри Ливинг“ ЕООД в [населено място]. Възложените СМР са направа на топлоизолация и турбозолна мазилка. Към договора е приложен списък на специалистите, които ще извършат СМР, в който списък е включен и жалбоподателя Х. Е. Д.. Съгласно условията на договора, всички разходи за заплата, задължителни здравни осигуровки, отпуски, данъци, социално осигурителни вноски, обезщетения и др. са за сметка на изпълнителя „К. Я. И. С. Ве Тиджарет Л. Ш.“. Разходите за изхранване, престой, настаняване се поемат от възложителя „Луксъри Ливинг“ ЕООД.

Приложена е нотариално заверена декларация от управителя на „Луксъри Ливинг“ ЕООД, че ще осигурява подслон и издръжка на лицата, посочени в декларацията, включително и Х. Е. Д. за времето, в което ще пребивават в Република България на адрес в собствените на представляваното от него дружество имоти с посочен административен адрес в декларацията, намиращи се в [населено място].

Видно от декларация за осъществяване на краткосрочна заетост без разрешение за работа чрез регистрация на командировани или изпратени по чл. 9, ал. 3 от ЗТМТМ лица по приложен към декларацията списък, в Агенция по заетостта е регистрирана краткосрочна заетост на 6 чужденци, сред които и Х. Е. Д.. В декларацията като работодател и местно юридическо лице, приемащо командирования чужденец е вписано „Луксъри ливинг“ ЕООД. За вписване на краткосрочната заетост в Агенцията по заетостта работодателят е представил 7 декларация, че са спазени условията на чл. 7, ал.1, т. 2 от ЗТМТМ, копие от страниците на документите за задгранично пътуване, заверен договор за монтаж от 06.03.2025 г. с приложенията към него, актуално състояние, легитимиращо чуждестранния работник – страна по договора, писмо – потвърждение от чуждестранната фирма – работодател, разрешение за строеж и протокол обр. 2, доказващи обект на месторабота. Краткосрочната заетост е регистрирана в Агенция по заетостта на 25.04.2025 г. с рег. № К300162/25. 04. 2025г.

По заявлението, видно от представено копие на Приложение № 7, към чл.34, ал.1 НУРИВОВР от З. в ГК на Република България в И. А. З. е постановен отказ за издаване на поисканата виза, с маркиране на пункт „2“ от формуляра, съдържащ текст, че „целта и условията на планирания престой не са обосновани“ и пункт 13 „има основателни съмнения за намерението Ви да напуснете територията на държавите членки преди изтичането на визата“.

В допълнителни забележки е посочено, че апликантът не доказва по убедителен начин целта и условията на престоя, направените изявления и намерения за пътуване както и в цялост анализът на документите и фактите не доказва по категоричен начин, че ще бъдат спазени условията на заявеното пребиваване. Извлечението за социални осигуровки – назн. на 03.05.2025 г., а разрешението от АЗ е от 25.04.2025г. и работодателят не е вписан в извл. за соц. осигуровки.

От Дирекция „Миграция“ и ДА“НС“ е изискана информация за проведена съгласувателна процедура, като от Дирекция „Миграция“ в писмо от 12.05.2025г. посочват, че издаването и съгласуването на визи вид „С“ е от компетенциите на МВнР, а от ДА“НС4 в писмо от 15.05.2025г. посочват, че по подаденото от апликанта заявление за издаване на виза вид „С“ ДА“НС“ не е изразявала становище, няма изготвени документи, относими към воденото производство.

От правна страна:

Жалбата е процесуално допустима по аргумент от чл. 10а, ал. 1 ЗЧРБ, подадена е в срок, от адресата на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК — относно компетентност, форма, спазване на процесуалните правила, съответствие с материалния закон и целта му.

Съгласно чл. 8 и чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за пътуване и виза, когато такава се изисква, като визите се издават, съответно отказват, от дипломатическите и консулските представителства на страната. Редът за издаване е уреден в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (ПМС № 198/11.07.2011 г.). Съгласно чл. 27, ал. 6 от Наредбата консулските длъжностни лица извършват проверка на представените данни и документи, като преди решението по заявлението задължително го изпращат до Националния визов център за справки и консултиране по Визовата информационна система. Съгласно чл. 34, ал. 1 от същата наредба виза не се издава, когато е налице някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ, а отказът се оформя във формуляр по образец (Приложение № 7), съдържащ мотиви и правно основание.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган — завеждащ „Консулска служба“ при Генералното консулство на Република България в И., оправомощен със заповед № 6/13.02.2025 г. на генералния консул и на основание заповед № 95-00-26/16.01.2025 г. на министъра на външните работи, които заповеди са представени по делото.

Актът е издаден в писмена форма, но е незаконосъобразен поради липса на мотиви — не са изложени релевантни фактически и правни основания, въз основа на които е направен изводът за отказ. Изложените фактически основания са ирелевантни, необосновани и в противоречие с доказателствата към административната преписка. Изводът на административния орган, че апликантът не доказва по убедителен начин целта и условията на престоя и направените изявления и намерения за пътуване е напълно необоснован и в пълно противоречие с доказателствата. Целта на пътуването е краткосрочна заетост, което се доказва от регистрираната декларация за осъществяване на краткосрочна заетост в Агенцията по заетостта. В списъка на чужденците, регистрирани в Агенцията по заетостта за осъществяване на краткосрочна заетост с работодател, който приема командированите чужденци „Луксъри Ливинг“ ЕООД е вписан и заявителя Х. Е. Д.. Краткосрочната заетост е доказана пред Агенцията по заетостта. Доказани са и условията на престой, видно от декларацията на управителя на „Луксъри Ливинг“ ЕООД и условията на договора за монтаж от 06.03.2025г. Останалите констатации в отказа като „извлечението за социални осигуровки – назн. на 03.05.2025 г., а разрешението от АЗ е от 25.04.2025г. и работодателят не е вписан в извл. за соц. осигуровки“ са ирелевантни, Агенцията по заетостта е проверила условията на краткосрочната заетост и е регистрирала подадената декларация. Относно другото основание за отказ - „има основателни съмнения за намерението Ви да напуснете територията на държавите членки преди изтичането на визата“ няма никакви фактически основания, нито доказателства, въз основа на които е направен този извод.

Това представлява съществено нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, тъй като липсата на мотиви препятства съдебния контрол за законосъобразност и нарушава правото на защита на заявителя. От страна на ответника, включително и в хода на съдебното производство, не се представиха каквито и да е доказателства, обосноваващи основанието да откаже издаването на виза, а именно, че целта и условията на планирания престой не са обосновани и че има съмнения, че заявителят няма да напусне територията на страната в срока. Напротив, доказателствата сочат за обратното.

Анализът на доказателствата и посоченото в обжалвания акт води до решаващия извод, че издаденият на 22.05.2025 г. от З. в ГК на РБ в [населено място], Република Турция отказ не съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2, вр. чл. 1 АПК, понеже не съдържа мотиви, обосноваващи прилагане на нормата на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24, изр. последно от ЗЧРБ, която също не е изрично посочена, но съответства на отбелязания пункт от формуляра. При недоказване на фактическото основание в него, отказът е постановен и при неправилно прилагане на материалноправните норми на ЗЧРБ. С оглед необсъждането на приложените към заявлението документи, отказът е немотивиран и с дължимата от органа преценка на индивидуалното положение на заявителя, съобразно изискването за прилагане на член 32, § 1 и 2 и член 35, § 6 от Визовия кодекс, като кандидатът се уведомява за мотивите при отказ.

Горното обуславя отмяната на отказа. На основание чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК преписката следва да бъде изпратена на същия административен орган за ново произнасяне по заявлението от Х. Е. Д., роден на 21. 10. 1985г. в И., Република Турция за изпълнение на дадените с настоящото решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на закона.

Отмяната на отказа обуславя основателност на искането за възстановяване разноските за водене на делото, срещу размера на които ответникът не е възразил своевременно – държавна такса 10 лв. и 1000 лв. адвокатско възнаграждение, общо 1010 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 43 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на виза „С“ по заявление № IST 25012798V на Х. Е. Д., роден на 21. 10. 1985г. в И., Република Турция, постановен от А. З., З. в ГК на Република България в И., Република Турция.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне в 30 – дневен срок по заявление за издаване на виза № IST 25012798V на Х. Е. Д., роден на 21. 10. 1985г. в И., Република Турция, при спазване на дадените с настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да заплати на Х. Е. Д., роден на 21. 10. 1985г. в И., Република Турция разноските по делото в общ размер на 1010 лв. (хиляда и десет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: